

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 9Csp/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124351513
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Šarišský
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2025:6124351513.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudcom JUDr. Tomášom Šarišským v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés - advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., o zaplatenie 116,59 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 90,21 EUR s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21.11.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanej vo výške 54,74 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručou tunajšiemu súdu dňa 29.11.2024 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy vo výške 116,59 EUR spolu s príslušenstvom titulom nesplatenia peňažných prostriedkov vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Súčasne žiadal priznať nárok na náhradu trov konania.

2. Žaloba bola pôvodne doručená Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 23.10.2024.

3. Žalobu tunajšiemu súdu, ako príslušnému súdu na jej prejednanie v zmysle ust. § 10 ods. 3 a ust. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní v spojení s ust. § 14 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku postúpil Okresný súd Banská Bystrica dňa 29.11.2024, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní.

4. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Ahoj, a.s., so sídlom: Dvořákovo námestie 12, 811 02 Bratislava, IČO: 48 113 671, poskytol žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod číslom zmluvy 2003000680 úver vo výške 316,15 EUR, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Úverová zmluva bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie, tzn. bez jej vyhotovenia v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Právny predchodca žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy v zmysle ust. § 7 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver, pričom vzal do úvahy dobu, na ktorú poskytol úver, výšku úveru, príjem žalovanej a účel úveru, čo preukazujeme predloženým dokumentom s údajmi zistenými zo žiadosti o úver.

5. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu

omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, žalobca v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 2.9.2021. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči žalobcovi sa tak od 10.09.2021 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom.

6. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby / v upomínacom konaní/ na Okresný súd Banská Bystrica bol vo výške 116,59 EUR s príslušenstvom.

7. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 6.8.2024 platobný rozkaz, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Na základe uvedeného žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní v súlade s ust. § 10 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní.

8. Tunajší súd výzvou zo dňa 4.12.2024 vyzval právneho predchodcu žalobcu aby uviedol, akým spôsobom bola pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmaná schopnosť žalovanej splácať úver, akým spôsobom skúmal bonitu z hľadiska príjmu žalovanej, jej výdavkov na živobytie a iné jej záväzky a následne ako výsledky zistenia vyhodnotil s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytol spotrebiteľský úver, na výšku spotrebiteľského úveru, prípadne na jeho účel s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, aby predložil výpočet ukazovateľov schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver a jej celkovú zadlženosť k príjmu v súlade s opatrením Národnej banky Slovenska č. 10/2017 Z. z., aby uviedol splnenie zákonných podmienok pre zosplatenie spotrebiteľského úveru a aby uviedol, s ktorou konkrétnou splátkou bola žalovaná v omeškaní viac ako 3 mesiace, na základe ktorej došlo v zmysle vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, k zosplateniu celého spotrebiteľského úveru. Súd súčasne právneho predchodcu žalobcu vyzval na predloženie listinných dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností.

9. Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.12.2024 žalobca a Intrum Slovakia s.r.o. oznámili, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.11.2023, žalobca postúpil spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť doterajší žalobca Ahoj, a.s. a spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. navrhli, aby súd v zmysle ust. § 80 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pripustil zmenu strán sporu a to tak, aby na miesto pôvodného žalobcu do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. ako nový žalobca. V predmetnom písomnom podaní spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. v zmysle ust. § 80 ods. 2 CSP súhlasil so vstupom do konania na miesto pôvodného žalobcu.

10. Súčasne predmetným podaním predložil dokumentáciu právneho predchodcu o preverovaní bonity, kópiu občianskeho preukazu, výpis z registra klientských informácií, dotazník o preverovaní príjmu a dokument z interného systému právneho predchodcu, z ktorého vyplýva, že právny predchodca preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej spolu s výpočtom schopnosti splácať úver. Z predloženej dokumentácie vyplýva, že právny predchodca preveroval históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri klientských informácií. Uviedol, že žalovaná v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru právneho predchodcovi potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a má za 3 posledné mesiace od uvedeného dopytu priemerný vymeškaný základ aspoň 510,00 €, Taktiež uviedol, že z uvedeného výpisu z registra klientských informácií je jasné, že žalovaná v čase žiadosti o úver mala iné existujúce úvery vo výške 185,00 €. Výpočtom, v ktorom od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 508,66 € odpočítal sumu životného minima platného od 1.7.2019 do 30.6.2020 vo výške 210,20 €, splátky iných úverov podľa NRKI vo výške 185,00 €, finančnú rezervu vo výške 59,69 € a tak dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať a to sumu 53,77 €. Nakoľko splátka zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola vo výške 17,38 € máme za to, že právny predchodca postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej.

11. Tunajší súd uznesením č. k. 9Csp/38/2024-85 zo dňa 13.1.2025 pripustil zmenu strany sporu tak, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu: Ahoj, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 48 113 671, vstúpil do konania ako žalobca: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

12. Žalovaná sa v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava, vykonaním šetrením sa súdu nepodarilo zistiť iný jej pobyt, preto jej súd žalobu spolu s procesnými poučeniami v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP doručil oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené dňa 11.12.2024.

13. Podľa ust. § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

14. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

15. Oznámenie o tom, že vo veci bude rozhodnuté bez nariadenia pojednávania bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu 16.6.2025, teda bola zachovaná päťdňová lehota pred jeho verejným vyhlásením (ust. § 219 ods. 3 CSP).

16. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

17. Obchodná spoločnosť Ahoj, a.s. (predtým Amico Finance, a.s.) a žalovaná uzavreli dňa 2.3.2020 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2003000680. V zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru žalobca ako banka poskytla žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 316,15 EUR určený na kúpu spotrebiteľského tovaru Lenovoip slim za kúpnu cenu 316,15 EUR. Strany zmluvy dohodli fixnú úrokovú sadzbu 12,05 % s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.11.2021. Žalovaná mala splácať úver v rámci 20 splátok s výškou jednotlivých splátok 17,38 EUR až do celkovej výšky úveru vo výške 347,60 EUR. RPMN bola dohodnutá vo výške 12,05 %.

18. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že žalovaná uhradila splátky v celkovej výške 225,94 EUR.

19. Upomienkou zo dňa 27.7.2021 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu sumy vo výške 52,14 EUR. Súčasne ju upozornil na možnosť zosplatenia celého úveru.

20. Listom zo dňa 26.8.2021 právny predchodca žalobca oznámil žalovanej okamžitú splatnosť úveru s dlžným zostatkom vo výške 125 EUR, ktorý bola žalovaná povinná uhradiť do 7 dní odo dňa doručenia oznámenia.

21. Z dát dopytu zo zdroja EURISC zo dňa 2.3.2020 je zrejmé, že žalovaná disponovala tromi existujúcimi splátkovými úvermi.

22. Z dotazníka žalobcu vyplýva, že pred uzatvorením úverovej zmluvy zistil dopytom od žalovanej priemernú čistú mzdu za posledné 3 mesiace, kedy žalovaná uviedla, že je vo výške 540 EUR, 493 EUR a 493 EUR. Následne žalovaná uviedla, že je vydatá, dosiahnuté vzdelanie má stredoškolské, býva vo vlastnej nehnuteľnosti a pracuje u zamestnávateľa POSTAP, s.r.o., kde je zamestnaná od 1.8.2019, pričom nemá žiadne mesačné finančné výdavky a žiadne vyživovacie povinnosti.

23. Spoločnosť Ahoj, a.s. a žalobca uzavreli dňa 25.9.2024 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 001. V zmysle prílohy k zmluve súd zistil, že súčasťou postúpenia bola aj pohľadávka spoločnosti Ahoj, a. s. voči žalovanej.

24. Súd takto zistený skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

25. V prejednávanej veci nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách, ktorý je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality.

26. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (2.3.2020), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Hlavný právny vzťah je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože normy obchodného práva sú použité len vtedy, ak neodporujú právnej úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi 3 zákonmi prichádzajúcimi do úvahy: 1) zákon o spotrebiteľských úveroch, 2) Občiansky zákonník a 3) Obchodný zákonník panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje, respektíve tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch k nemu.

28. Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (2.3.2020), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa ust. § 52 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa ust. § 52 ods. 2 citovaného zákona, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

31. Podľa ust. § 53 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa ust. § 53 ods. 9 citovaného zákona, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa § 524 ods. 1 a 2 citovaného zákona, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa § 524 ods. 2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Podľa § 526 ods. 1 a 2 citovaného zákona, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

35. Podľa ust. § 565 citovaného zákona, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (2.3.2020), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

37. Podľa ust. § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

38. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 citovaného zákona, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

39. Podľa ust. § 7 ods. 16 citovaného zákona, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

40. Podľa ust. § 7 ods. 17 citovaného zákona, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

41. Podľa ust. § 7 ods. 19 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

42. Podľa ust. § 7 ods. 20 citovaného zákona, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

43. Podľa ust. § 7 ods. 23 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

44. Podľa ust. § 7 ods. 27 citovaného zákona, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni, a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

45. Podľa ust. § 7 ods. 41 citovaného zákona, opatrením, ktoré vydá Národná banka Slovenska, sa ustanoví a) metodika na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a ich minimálna výška, výška a spôsob určenia limitov pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, výška a spôsob zohľadnenia možného nárastu úrokových sadzieb a čo sa rozumie výrazným prevyšovaním súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšených úverov podľa odsekov 24 a 31, b) požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa, c) limit pre lehotu splatnosti spotrebiteľského úveru a výška tohto limitu, d) podrobnosti o podmienkach na postupné splácanie spotrebiteľského úveru, e) limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu 9) voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu, f) limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu a metodika na výpočet tohto podielu.

46. Podľa ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

47. Podľa ust. § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

48. Podľa ust. § 11 ods. 2 citovaného zákona, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

49. Podľa ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

50. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (2.3.2020), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku

postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

51. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (2.3.2020), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

52. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

53. Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že Obchodná spoločnosť Ahoj, a.s. (predtým Amico Finance, a.s.) a žalovaná uzavreli dňa 2.3.2020 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2003000680. V zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru žalobca ako banka poskytla žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 316,15 EUR určený na kúpu spotrebiteľského tovaru Lenovoip slim za kúpnu cenu 316,15 EUR. Strany zmluvy dohodli fixnú úrokovú sadzbu 12,05 % s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 20.11.2021. Žalovaná mala splácať úver v rámci 20 splátok s výškou jednotlivej splátky 17,38 EUR až do celkovej výšky úveru vo výške 347,60 EUR. RPMN bola dohodnutá vo výške 12,05 %. Právny predchodca žalobcu upomienkou zo dňa 27.7.2021 vyzval žalovanú na úhradu sumy vo výške 52,14 EUR a súčasne ju upozornil na možnosť zosplatnenia celého úveru. Nakoľko žalovaná nehradila dlžné čiastky úveru listom zo dňa 26.8.2021 jej oznámil okamžitú splatnosť úveru s dlžným zostatkom vo výške 125 EUR, ktorý bola žalovaná povinná uhradiť do 7 dní odo dňa doručenia oznámenia.

54. Súd s poukazom na čl. 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ (rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-679/18), ako aj rozhodovacou praxou slovenských súdov z úradnej moci (ex officio) preskúmava opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa. V zmysle uvedeného súd skúmal, či zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi ochranu spotrebiteľa.

55. Súd prvej inštancie v prejednávanej spore v prvom rade skúmal, či žalobca – banka s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, keďže články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23 (Rozhodnutie SD EÚ C-679/18).

56. Súd sa preto zaoberal tým, či právny predchodca žalobcu splnil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanej vyplývajúcej z § 7 ods. 1, 19 až 42 zákona č. 129/2010 Z.z. a s poukazom na § 11 ods. 2 citovaného zákona. V tejto súvislosti je potrebné aplikovať aj opatrenie NBS č. 10/2017 v znení opatrenia č. 6/2018. Tie vydala NBS s poukazom na § 7 ods. 41 písm. a/ až s/ zákona č. 129/2010 Z.z. Spomínané opatrenie uvádza limity pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v § 2 ods. 2 (hodnota 1) a pre ukazovateľ podielu výšky celkovej zadlženosti k príjmu v § 6a ods. 2 (hodnota 8). Zároveň toto opatrenie stanovuje metodiku výpočtu oboch ukazovateľov.

57. Bonita vyjadruje hodnotu a dôveryhodnosť ekonomického subjektu na finančnom trhu. Bonita subjektu je najčastejšie posudzovaná bankami pred poskytnutím úveru. Ak banka vyhodnotí klienta ako úveru schopného, vyjadruje tak svoju dôveru v jeho schopnosť plniť svoje záväzky. Hodnotenie bonity určitého bankového klienta je výsledkom úverovej analýzy, ktorá je súčasťou úverového procesu. Po fáze žiadosti o úver nasleduje fáza skúšky úverovej spôsobilosti žiadateľa (analýza úverovej schopnosti), v rámci ktorej sa analyzujú tri hlavné oblasti: právne pomery žiadateľa, osobná dôveryhodnosť žiadateľa a jeho hospodárska a finančná situácia. U individuálnych žiadateľoch banka posudzuje osobné údaje ako vek, pohlavie, vzdelanie, profesiu, rodinný stav a tiež trvalé príjmy a pravidelné výdaje žiadateľa, či celej domácnosti. Banka skúma tiež žiadateľovu úverovú históriu a platobnú morálku. Jedným zo zdrojov (nie jediným) týchto informácií je Spoločný register bankových informácií (SRBI), ktorý zhromažďuje informácie o úveroch a dlžníkoch z podnikateľskej sféry od všetkých slovenských bánk a pobočiek zahraničných bánk pôsobiacich na Slovensku.

58. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií (1), veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

59. Podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukládajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

60. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006, a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Zákon o spotrebiteľských úveroch kladie veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity spotrebiteľa. Ide teda o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

61. S poukazom na nároky, ktoré na dodávateľa, v danom prípade banku, kladie únijné právo a v kontexte ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie.

62. Podľa názoru súdu bolo dôkazné bremeno na žalobcovi, aby preukázal, že pôvodný veriteľ náležite skúmal bonitu žalovanej, t. j., že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

63. Z obsahu žaloby a je príloh nevyplývalo, že by pôvodný veriteľ – banka dostatočným spôsobom skúmal bonitu žalovanej, súd preto výzvou zo dňa 4.12.2024 vyzval žalobcu aby uviedol, akým spôsobom bola pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmaná jeho právnym predchodcom, t. j. spoločnosťou Ahoj, a. s., schopnosť žalovanej splácať úver a ďalšie skutočnosti bližšie uvedené v bode 8. rozsudku.

64. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.12.2024 uviedol, predložil dokumentáciu právneho predchodcu o preverovaní bonity, kópiu občianskeho preukazu, výpis z registra klientských informácií, dotazník o preverovaní príjmu a dokument z interného systému právneho predchodcu, z ktorého vyplýva, že právny predchodca preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej spolu s výpočtom schopnosti splácať úver. Z predloženej dokumentácie vyplýva, že právny predchodca preveroval históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri klientských informácií. Uviedol, že žalovaná v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru právnemu predchodcovi potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a má za 3 posledné mesiace od uvedeného dopytu priemerný vymeriavací základ aspoň 510,00 €, Taktiež uviedol, že z uvedeného výpisu z registra klientských informácií je jasné, že žalovaná v čase žiadosti o úver mala iné existujúce úvery vo výške 185,00 €. Výpočtom, v ktorom od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 508,66 € odpočítal sumu životného minima platného od 1.7.2019 do 30.6.2020 vo výške 210,20 €, splátky iných úverov podľa NRKI vo výške 185,00 €, finančnú rezervu vo výške 59,69 € a tak dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať a to sumu 53,77 €. Nakoľko splátka zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola vo výške 17,38 € máme za to, že právny predchodca postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej.

65. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za nesporné, že žalovaná disponovala tromi existujúcimi splátkovými úvermi, čo je zrejmé z dát dopytu zo zdroja EURISC zo dňa 2.3.2020. Súčasne mal súd za preukázané z dotazníka žalobcu, že pred uzatvorením úverovej zmluvy zistil dopytom od žalovanej priemernú čistú mzdu za posledné 3 mesiace, kedy žalovaná uviedla, že je vo výške 540 EUR, 493 EUR a 493 EUR. Následne žalovaná uviedla, že je vydatá, dosiahnuté vzdelanie má stredoškolské, býva vo vlastnej nehnuteľnosti a pracuje u zamestnávateľa POSTAP, s.r.o., kde je zamestnaná od 1.8.2019, pričom nemá žiadne mesačné finančné výdavky a žiadne vyživovacie povinnosti.

66. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že žalobca pri jej uzatváraní zistil od žalovanej výlučne údaje, ktoré sa týkali jej rodinného stavu, dosiahnutého vzdelania a zamestnania.

67. Žalobca však súdu nepredložil žiadny iný listinný dôkaz, ktorým by preveroval príjem a výdavky žalovanej, a tak má súd zato, že sa uspokojil s daným vyhlásením žalovanej. Súd mal tak z predložených listinných dôkazov za to, že veriteľ nedostatočným spôsobom zisťoval a nepreveroval príjem a výdavky žalovanej, čo už samo o sebe naznačuje hrubé porušenie zákonnej povinnosti dodávateľa skúmať tzv. úverovú schopnosť spotrebiteľa plniť úver. (bližšie viď. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018).

68. Súd však musí konštatovať, že žalobca do konania pojednávania vo veci nezaslal žiadne ďalšie podklady ohľadom zisťovania bonity žalovanej a súčasne v konaní pred súdom prvej inštancie na preukázanie splnenia povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. nepredložil žiadne ďalšie skutkové tvrdenie. Na preukázanie splnenia esenciálnej zákonnej povinnosti tak neuplatnil žiaden prostriedok procesného útoku.

69. Podľa ust. § 149 Civilného sporového poriadku prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

70. Podľa ust. § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

71. Žalobca tak v žalobe ako aj v priebehu konania nesplnil základnú povinnosť pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu tak, ako mu to ukladá ust. § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

72. Subjektívne dôkazné bremeno určuje, ktorá procesná strana si má aktívne počínať pri preukázaní určitej skutočnosti (znaku skutkovej podstaty normy práva), t. j. kto má navrhnuť dôkaz na jej preukázanie. Preto je toto bremeno označované i ako bremeno vedenia dôkazu.

73. Rozdelenie bremena vedenia dôkazu medzi sporové strany zásadne vyplýva z pravidiel delenia objektívneho dôkazného bremena (pozri Štajgr, F. Dôkazné bremeno v civilnom súdnom spore. Praha: Knihovna sborníku věd právních a státních, 1931, s. 89). Je totiž zřejmé, že navrhovať dôkazy má ten, kto je ohrozený stratou sporu v prípade, že rozhodujúca skutočnosť nebude preukázaná.

74. Subjektívne bremeno tvrdenia vyjadruje, aké skutkové tvrdenie musí jedna alebo druhá sporová strana uviesť, aby v spore uspela. Ktorá strana má určité skutočnosti tvrdiť, aby odvrátila nepriaznivý následok, vyplýva z objektívneho dôkazného bremena: subjektívne bremeno tvrdenia nesie strana, ktorá je zaťažená objektívnym dôkazným bremenom. Aké konkrétne skutkové prednesy má jedna alebo druhá strana urobiť, vyplýva z pravidiel o delení objektívneho dôkazného bremena.

75. Určité skutočnosti nie sú pre tú ktorú stranu priaznivé len preto, že ich strana tvrdí, ale preto, že s nimi spája priaznivý následok norma práva. Z toho je nepochybné, že rozdelenie dôkazného bremena nie je určené tvrdením strán, ale naopak z toho, ako je medzi strany rozdelené objektívne dôkazné bremeno, možno zároveň identifikovať, aký skutkový prednes má strana sporu urobiť.

76. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je žalobca povinný v priebehu konania tvrdiť skutočnosti zodpovedajúce všetkým znakom skutkovej podstaty normy práva zakladajúcej ním uplatnené právo (pozri napr. NS ČR 22Cdo 3108/2010, 21Cdo 2682/2013, 21Cdo 3989/2011, obdobne II. ÚS ČR 385/2015). Ak tak neurobí, súd musí v zásade žalobu bez ďalšieho zamietnuť.

77. Vo vzťahu splneniu si povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa ako najdôležitejšej predzmluvnej povinnosti veriteľa, žalobca na základe výzvy súdu zo dňa 4.12.2024 odpovedal podaním doručeným súdu dňa 18.12.2024, v ktorom predložil jediný dva listinné dôkazy, ktoré by podľa jeho tvrdenia mali preukazovať náležité skúmanie bonity žalovanej, a to dáta z dopytu z dátového zdroja EURISC a interný dotazník žalobcu. Súd však musí konštatovať, že takéto dva listinné dôkazy sú absolútne nedostačujúce na preukázanie skúmania bonity žalovanej právnym predchodcom žalobcu. Z podania žalobcu vyplýva, že výdavky nahradil sumou životného minima. Súčasne súd poznamenáva, že v rámci dát dopytu EURISC nie je uvedené žiadne klientske skóre žalovanej - spotrebiteľa, ktoré je nevyhnutné na posúdenie jej bonity. Žalobca ani nedoložil dáta dopytu z dátového zdroja: Sociálnej poisťovne a ani doklad o tom, že by nahliadol aj do nebankového registra klientskych informácií (NRKI) a taktiež neskúmal jej príjem dopytom z výplatných pásoch, alebo overoval zamestnanie prostredníctvom predloženia potvrdenia o zamestnaní. Súčasne súd poznamenáva, že žalobca nepredložil ani žiadny iný listinný dôkaz k zisťovaniu jej bonity. Súd mal tak zato, že svoje skutkové tvrdenia nepodložil relevantnými listinnými dôkazmi, a preto má súd zato, že žalobca ani nemohol relevantne určiť finančnú rezervu žalovanej, nakoľko nedisponoval podkladmi na takéto určenie. Pokiaľ ide o údaje o výške životných potrieb a osobných pomeroch, takisto nie je jasné, akým spôsobom a či vôbec boli tieto informácie overené. Súd zároveň poukazuje na to, že veriteľ sa nemôže uspokojiť iba s informáciami, ktoré získal od potencionálneho klienta, pretože tento v snahe, aby úver získal, môže svoje príjmy nadhodnotiť a výdavky podhodnotiť, pričom je to, ale práve „starostlivý“ veriteľ, ktorý tieto tvrdenia náležite preverí, nakoľko v opačnom prípade znáša následky svojho konania bez „odbornej starostlivosti“. Ak žalobca svoje tvrdenia nepodložil žiadnymi dôkazmi, tak v danom prípade neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. V danom prípade teda v žiadnom prípade nemožno hovoriť postupe, ktorý by zakladal odbornú starostlivosť pri poskytovaní spotrebiteľského úveru. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

78. Súd tak konštatuje, že žalobca nepredložil žiadny relevantný doklad o tom, ako skúmal príjmy a výdavky žalovanej. Súd tak mal zato, že svoje skutkové tvrdenia nepodložil relevantnými listinnými dôkazmi, ktorými by zistil výšku príjmu a výdavkov žalovanej, rodinný stav, rodinné výdavky, celkové výdavky, a preto má súd zato, že žalobca ani nemohol relevantne určiť finančnú situáciu žalovanej, nakoľko nedisponoval podkladmi na takéto určenie.

79. Súd preto na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní napriek predchádzajúcej výzve zo dňa 4.12.2024 nepreukázal postup, ktorý by zakladal odbornú starostlivosť, t. j. skúmanie bonity pri posudzovaní schopnosti žalovanej splatiť spotrebiteľský úver. Žalobca síce do vydania tohto rozsudku odpovedal na výzvu súdu, avšak dodané dôkazy hodnoverne preukazujúce postup v súlade s ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno považovať za postačujúce, a teda za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu v predmetnom zákonom ustanovení.

80. Súčasne súd upozorňuje na to, že povinnosťou žalobcu bolo pritom zisťovať nielen príjem, ale aj výdavky žalovanej - spotrebiteľa. Pri skúmaní výdavkov musí veriteľ vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti. Na výzvu súdu žalobca uviedol, že pri posudzovaní výdavkov vychádzal zo sumy životného minima. Podľa názoru súdu ak sa žalobca uspokojil iba s životnými potrebami uvedenými v dotazníku interného dokumentu právneho predchodcu žalobcu, tak takýto postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie žalovanej.

81. Zákonodarca uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovanej, čo znamená povinnosť zistiť jednak jeho príjem a taktiež aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti E. B. a ďalší) zo dňa 18.12.2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveryschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.2.2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.7.2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.3.2019.

82. Z ust. § 7 ods. 27 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch plyní, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, nakoľko to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny.

83. Z ust. § 2 ods. 5 plyní cit. „Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.“ Z uvedené nepochybne neplyní záver ani usmernenie pre dodávateľov na úverovom trhu, že výdavky (resp. výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb) spotrebiteľa sa bez ďalšieho majú rovnať sume životného minima.

84. Vo vzťahu k nevyhnutnosti skúmania výdavkov spotrebiteľa pri posudzovaní schopnosti splácať úver súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 2178/2018-77 z 25.7.2018.

85. Žalobca podľa názoru súdu podcenil skúmanie výdavkov žalovanej, ak sa obmedzil na výšku sumy životného minima na jednu dospelú osobu, nakoľko v rámci preverovania žalovanej žiadny spôsobom neskúmal jej výdavky. Žalobca na výzvu súdu, aby preukázal skúmanie schopnosti splácať úver žalovanou vo vzťahu k výdavkovej časti uviedol, že vychádzal zo sumy životného minima, t. j. výdavky nahradil údajom o životnom minime. Uvedené svedčí o ignorovaní zákonnej povinnosti dodávateľa úverových produktov na finančnom trhu.

86. Pri overovaní bonity žalovanej tak žalobca nemal k dispozícii údaje o jeho výdavkoch, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovanej o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje.

87. Tento záver je podporený aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/153/2019 a rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoCsp/6/2022.

88. Súd tak mal za nesporné, že žalobca predloženými dôkazmi hodnoverne nepreukázal, že by splnil povinnosť v zmysle dikcie ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a teda že by postupoval s vynaložením s odbornej starostlivosti pri poskytnutí úveru posúdiť schopnosť žalovanej splácať úver t. j. neskúmal bonitu žalovanej. Zároveň súd pripomína, že vynaloženie odbornej starostlivosti je povinný žalobca hodnoverne preukázať, čo je zrejmé z ust. § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca získané informácie použil celkom zjavne nedostatočným spôsobom, keď na základe predložených listinných dôkazov poskytol žalovanej úver, pričom nezískal informácie o jej príjmoch a výdavkoch, teda následne ani nevyhodnotil a ani neoveril informácie o skutočnej bonite klienta, z ktorých by bol schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Nedôsledne zisťoval, a preto ani nezohľadnil jej príjmy a výdavky, aj keď mal objektívnu možnosť si ich pred poskytnutím úveru overiť.

89. Podľa názoru súdu všetky skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania vo svojom súhrne preukazujú, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou, čím tak hrubo porušil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorého dôsledkom je to, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie v zmysle ust. § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch. Súčasne tým boli naplnené predpoklady nato, aby žalobca nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej, ktorá bola v hmotnoprávnom postavení spotrebiteľa, jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pôvodný veriteľ pohľadávky si tak právo na jednorazové splatenie dlhu uplatnil spôsobom odporujúcim vyššie citovaným zákonným ustanoveniam. Táto skutočnosť vyplynula z vykonaného dokazovania. Tento jeho jednostranný právny úkon bol teda urobený v rozpore so zákonom (§ 11 ods. 2 prvou vetou zákona č. 129/2010 Z. z.), a preto je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Prírodná splatnosť úveru podľa zmluvy mala nastať dňa 20.11.2021. Režim splatnosti jednotlivých splátok tak vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie mohol pokračovať do splatnosti poslednej splátky.

90. K postúpeniu pohľadávky súd dodáva, že napriek tomu, že došlo k neplatnému zosplateniu zo strany právneho predchodcu žalobcu, konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.11.2021, a teda nešlo pri postúpení o „živý úver“, z ktorého dôvodu bolo možné predmetnú pohľadávku postúpiť z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

91. K výkladu právnych predpisov a ich inštitútov nemožno pristupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona (nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36).

92. Súd prvej inštancie tak svoje rozhodnutie založil na tom, že žalobca nesplnil povinnosť uloženú mu v ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to z dôvodu, že nedisponoval dostatkom podkladov na vyhodnotenie bonity žalovanej t. j., že v rozpore so zákonmi o ochrane spotrebiteľa a judikatúrou neskúmal príjmy a výdavky žalovanej.

93. V zmysle vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, a preto má žalobca právo len na vrátenie istiny úveru. Žalovaná z poskytnutého úveru 316,15 EUR uhradila sumu vo výške 225,94 EUR, a preto má žalobca nárok na zaplatenie rozdielu medzi skutočne poskytnutými finančnými prostriedkami a žalovanou uhradenou sumou vo výške 90,21 EUR (316,15 EUR – 225,94 EUR). Z uvedeného dôvodu súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 90,21 EUR a žalobu v prevyšujúcej časti predstavujúcu sumu istiny vo výške 26,38 EUR a úroku vo výške 5,07 EUR zamietol. Súd tak má zato, že dostatočne jasne a zreteľne vysvetlil, prečo v časti žalobu zamietol.

94. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

95. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

96. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

97. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013.

98. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

99. Základná úroková sadzba ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením dlhu, bola vo výške 0 %. Po zvýšení o 5 percentuálnych bodov je teda vo výške 5% ročne.

100. Nakoľko sa žalovaná preukázateľne dostala do omeškania so zaplatením dlžnej istiny, vznikol žalobcovi nárok aj na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy. Keďže súd vychádzal z bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru prirodzená splatnosť úveru podľa zmluvy mala nastať až dňa 20.11.2021. Režim splatnosti jednotlivých splátok tak vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie mohol pokračovať do splatnosti poslednej splátky. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, a to z dlžnej istiny od 10.9.2021 do zaplatenia. S poukazom na výsledky dokazovania by splatnosť celého úveru nastala až splatnosťou poslednej splátky (20.11.2021), súd preto priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania až po splatnosti celého úveru odo dňa 21.11.2021 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

101. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

102. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

103. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

104. Žalobca v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 116,59 EUR, súd mu priznal sumu 90,21 EUR a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobca tak bol v konaní v prevažnej miere, percentuálne vyjadrenej na 77,37 % úspešný a neúspešný v pomere 22,63 % (v prevyšujúcej zamietnutej časti vo výške 26,38 EUR). Z uvedeného dôvodu vznikol žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania vo výške 54,74 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (ust. § 362 ods. 1 a 2 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (ust. § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 365 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.